

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון מו"ר יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי "עץ חיים"

וארא ה'תשפ"ב - בשל"ג

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן ט' - הלכות תפילין

ו) מה שכתוב בתפילין שלראש, ולטוטפות בין עיניך, קיבלו רבותינו ז"ל שאינו בין עיניך ממש, אלא כנגד בין עיניך. ומקומה הוא מהיכן שהשערות מתחילות לצמוח, ונמשך מקומה למעלה עד סוף המקום שמוחו שלתינוק רופס (פי' רך). דהיינו שקצה התיתורא (פי' המושב הבולט בתחתית הבית מסביב) שלמטה, לא תהא למטה ממקום התחלת צמיחת השערות. [וטוב שתהא אף קצת יותר למעלה מזה, כדי שיראו מקצת שערות הללו. וקצה המעבֵרְתָא (פי' המקום שעוברת בתוכו הרצועה), לא תהא למעלה ממקום שמוחו של תינוק רופס]. וצריך לזוהר מאד שתהא מונחת במקום הראוי. ואם מניח אפילו מקצתה על המצח במקום שאין השערות גדלות, או אפילו הניחה כולה במקום שיער אלא שהיא מן הצד ולא כנגד בין העינים, לא קיים את המצוה, ובירך לבטלה (היינו כשמברך על שלראש בפני עצמה). ורבים נכשלים בזה רח"ל, וצריך ללמד. והקשר יהא מונח כנגדו מאחורי הראש למעלה בגובה העורף שהוא סוף הגולגולת במקום שיער, שהוא כנגד הפנים (ולכתחילה יהיה הקשר למעלה מן השקע, כולו או רובו ועיקרו), ולא יטה לכאן או לכאן. וצריך להפריד הרצועות בידו בחוזק אחת הנה ואחת הנה, כדי שיהיו מהודקים בראשו. וכשהבית עם המעברתא רחבים, קשה שתהא מהודקת כראוי, וצריך לזוהר בזה מאד.

ז) צורת הקשר בתפילין שלראש, כמו אות דל"ת. ומנהגינו לעשותו לא כדל"ת ממש אלא כמ"ם סתומה (אך בלא אור בנתיים) ומנהג זה יסודתו בהררי קודש ממסורת הגאונים והראשונים דור אחר דור. וטוב לכפול הרצועה שתי פעמים, שלא תיראה ממאחוריו צורת שתי וערב ח"ו.

ח) וזהו סדר הנחת התפילין לפי מנהגינו. מוציא תפלה של

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

יד לבדה מהכיס ומנשקה ומתיר רצועותיה, ומכניסה על יד השמאלית, ומעמידה על גבי הקיבורת. וקודם שמהדק את הרצועה, מברך אקב"ו להניח תפילין (הה"א בפתח והנו"ן דגושה, לפי מנהג הבלדי. ובשאמי אומרים הה"א בקמץ והנו"ן רפויה). ומושך את הרצועה כלפי מטה ומהדקה. ואח"כ חוזר כלפי מעלה וכורך את הרצועה סביב הקציצה (דהיינו הבית שהפרשיות בתוכו), ועושה עוד שלוש כריכות על הקיבורת כעין ש"ן, מצד הגוף כלפי חוץ, מלמעלה למטה, מלבד הכריכה הקבועה היוצאת מהמעברתא, באופן שנראין ארבע כריכות. ויש שעושים רק שתי כריכות, וסוברים שהכריכה הקבועה מצטרפת לשלוש. ואח"כ כורך שבע כריכות על הזרוע, דהיינו מן המרפק עד כף היד, מלמעלה למטה. וכל הכריכות מסובב מצד הגוף כלפי חוץ. ותופס הרצועה באצבע האמצעית שיהא לה אחיזה בנתיים (דהיינו עד שיניח שלראש ויכרוך אז שם ג' כריכות כדלקמן סעיף שאחרזה) או מסובבת לתוך כף ידו ואוחזה שם. וכל זה מיושב, דהיינו הנחת התפילה שלידי עם הברכה והכריכות, וסימנך כי יד על כס י"ה.

ט) ותכף אח"כ מוציא התפילה שלראש מן הכיס ומנשקה, ומתיר רצועותיה, ועומד ומניחה באמצע הקדקוד (והוא המקום שמוחו של תינוק רופס) בלא ברכה ומסדר מקום הקשר בגובה העורף (כדלעיל סעיף ו') ומחזיר הרצועות מאחוריו לצד פניו שישתלשלו שם. ולאחר מכן עושה ברצועה שלידי שלוש כריכות על האצבע האמצעית, אחת בפרק האמצעי תחילה, ואחר כך שתיים בפרק התחתון. ומושך יתר הרצועה לצד מטה (וכדי שלא יהיה ע"ז צורת שתי וערב, טוב שלא למשכה מיד מהאצבע לצד כף היד, אלא תחילה על גב היד לצד שמאל, ואח"כ יסובב לכף היד) וכורך סביב כף וגב היד כמה כריכות עד תשלום הרצועה. ותוחב קצה הרצועה פעם אחת או שתיים בתוך כף היד לתפסה כדי שלא יתפרקו הכריכות. וגם בכריכות אלו שעלגבי האצבע ישאר מעומד.

דבר המערכת

"וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם"

הקשה החת"ס, מה פירוש "וגם" וכי עוד משהו חוץ מהקב"ה שמע את נאקת בני ישראל? והתשובה לך: כן! כל אחד מבני ישראל שמע את הצער שיש לשני מחמת קושי השעבוד, ואע"פ שכל אחד היה משובע בעצמו, כל אחד שמע גם נאקת אחיו והשתדל להקל על סבלו. ובשכר ששמיעה זו זכינו שהקב"ה שמע והחיש זמן גאולתנו! חברים יקרים, כל אחד עובר תקופות קשות בכלליות ובפרטות, הגאולה האמיתית תבוא אם וכאשר נפסיק לעסוק ב"בעיות שלי" ונתחיל לעזור איש לאחיו.

בית אסוף!

כל הופעות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות ככתב מסמכת העלון

ובניסח אחר כתוב - חדש טוב ועונה: טוב ומברך.

כניסת השבת: **16:16**
 יציאת שבת: **17:25**

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים

"אבות ובנים"

אמהות ובנות

עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלמוד תורה כנגד כולם"
 שיעורי הדף היומי
 מידי ערב בשעה 20:00
 ברח" גפן 17, באוהל
 עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים
 בשבת בשעה 12:30
 בב"ס מעיין האמונה קומה 2, אלון 9
 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א
 פה מפיך מרגליות - כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן
 בבית כנסת "שתילי זיתים"
 בשבת | בשעה 13:10

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!

בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון
 צור קשר: 053-345-3020
 NA0546812981@gmail.com

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק עשירי - דיני סחיטת פירות, ומשקים שזבו

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
ראש הכולל "פרי צדיק"

פת השרוי במשקים, אוכלים המטוגנים בשמן או ברוטב (ד) וכן כל אוכל שנספג בו משקה, כגון פת השרוי במרק או ביון, בשר שנבלע בו מרק, דג מציר שנבלע בו, וכן כל מיני מאכל שניטגנו בשמן או ברוטב, אם סוחטם לצורך גופם מותר, ואם לצורך מימיהם אסור. ולכן מיני מאכל מטוגנים שנבלע בהם הרבה שמן, כגון כובאנה, קוגל, דגים ברוטב, חצילים מטוגנים וכל כיוצא באלו, וכן חסא לאחר ששרו אותה במים, כיון שהוא סוחטם לצורך גופם שיהיו ראויים לאכילה, הרי זה מותר.

לסחוט פירות שלא לצורך מימיהם
(ה) גם פירות וירקות חיים שאינם מבושלים או כבושים, מותר לסוחטם אם אינו מכוין לצורך מימיהם אלא לצורך גופם, כגון לרכבם או למתקם. חוץ מזתים וענבים שאותם אסור לסחוט אפילו לצורך גופם.

מצה שרויה במים
(ו) מותר לשרות מצה או לחם ביום טוב לרכבם ואחר כך לסוחטם, כדי להכניס לצורך טיגון וכדומה, שזהו סחיטה לצורך גופם.

לסחוט על אוכל
(ז) מותר לסחוט אשכול ענבים לתוך אוכל כדי לתקנו, שמשקה הבא לאוכל אוכל הוא ונמצא כמפרק אוכל מאוכל. וכן מותר לסחוט שאר כל הפירות, או כְּבָשִׂים וְשִׁלְקוֹת, על אוכל. ואף כשאינו רוצה לאכול המאכל אלא לאחר זמן והוא סוחט את הפרי כולו הרי זה מותר. אבל לסחוט לכלי שאין בו אוכל, אף אם דעתו ליתנו אחר כך לתוך אוכל, אסור. וכן לסחוט לכלי שיש בו משקה אסור.

הסוחט זתים וענבים
(א) הסוחט זתים וענבים בשבת, אם היה במשקים שסחט שייעור גרוגרת (כ"ט סמ"ק) חייב חטאת משום מפרק שהוא תולדת דש.

לסחוט שאר פירות
(ב) מן התורה אין איסור סחיטה בשבת אלא בזתים וענבים בלבד. וחכמינו זכרונום לברכה אסרו לסחוט גם פירות כגון תותים ורימונים, הואיל ומקצת בני אדם סוחטים אותם בחול כזתים וענבים, שמא יבוא לסחוט זתים וענבים. אבל שאר פירות וירקות שאין רגילים כלל לסוחטם לשתות מימיהם, מותר לסוחטם בשבת לכתחילה מפני שאינן בני סחיטה. וזהו הדין העולה מהש"ס והפוסקים. אמנם בזמנינו שאפשר להשיג בחנויות הגדולות משקים מכל מיני פירות וירקות שבעולם, והדרך להוליכם מקצה העולם ועד קצהו, ממילא אין היתר היום לסחוט כמעט שום פרי בשבת כדי לשתות את מימיו.

פירות מבושלים, כבושים
(ג) פירות וירקות שנתבשלו, או שנכבשו במים וחומץ וכיוצא בזה, כגון מלפפון חמוץ. אם הוא סוחט אותם לצורך גופם, שאינו צריך למים הנסחטים מהם ואינו סוחטם אלא לתקנם לאכילה, אף על פי שהוא סוחט לתוך קערה ריקנית ואין המשקה הולך לאיבוד, הרי זה מותר, כיון שאינו מכוין בשביל המשקה. ואם סוחטם לצורך מימיהם, הרי זה אסור.

מאת ר' דניאל אהרון הי"ו

האם הדין מה שקנתה אישה קנה בעלה שייך גם בגויים?

למדנו השבוע: (דף טו) שאמר אחשורוש לאסתר המלכה, "מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש", וביארה הגמרא, שכוונתו הייתה לבית המקדש, שלא יסכים לבנותו, ובית המקדש נקרא חצי המלכות, שהוא דבר החוצץ בעולם, שהוא עומד במרכזו של עולם. **מבאר מהרש"א:** הגמרא לא רצתה לומר כפשוטו, שכוונת אחשורוש הייתה לתת לה חצי מממונו ממש, שאין בכך שום תועלת, שהרי מה שקנתה אישה קנה בעלה, והיה חוזר וזוכה בממונו, ולכן פירשה הגמרא, שהכוונה לבית המקדש **ומוכח בדבריו:** שגם בגוי שייך הדין, מה שקנתה אישה קנה בעלה. **בשו"ת דבר יעקב נשאל:** לגבי אדם שנשא גויה בעבירה, והיה נוהג לקיים את כל המצוות למעט איסור זה, והאישה נשאת בגיורת ואינה רוצה להתגייר, ושאל האם מותר לו למכור לה חמצו בפסח, והשיב, שאין למכור לה חמצו, משום שאין בכך תועלת, שמה שקנתה אישה קנה בעלה, ולכל הפחות כל אדם שורר בביתו ושליט על אשתו, כמו שאמר אחשורוש, ולכן לא יועיל למכור לה חמצו. **אבל בשו"ת מהרש"ם כתב:** שלפי מה שכתב הפני יהושוע, שמה שקנתה אישה קנה בעלה הוא מתקנת חכמים, א"כ מסתבר לומר שתקנו תקנה זו דווקא בישראל ולא בגויים.

<< דף היומי השבוע מגילה יד' - כ' >>

מאת חגי קומימי הי"ו

"יש משפיע ויש מקבל"

"ויקה עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה..." (ו, כ)
כתב רבי קלונימוס קלמן הלוי אפשטיין זיע"א, בעל המאור ושמש: "למה לקח עמרם את דודתו שסופה להיאסר? ועוד, שמזה הזיווג יצא משה ואהרן, שהתורה ניתנה על ידו? **ויראה לומר ע"פ** מה ששמעתי מגדול אחד מצדיקי זמנינו, טעם למה מותר ליקח את בת אחיו או בת אחותו, ואסור לקחת דודתו: שאמר (אותו צדיק) שבכל העולמות הם בחינת דבר ונוקבא (זכר ונקבה), והמקבלים ההשפעה המה למטה ממדרגת המשפיעים, על כן מותר לקחת את בת אחיו/בת אחות - שהוא גדול במדרגה בדור למעלה ממנה".
ובמילים שלי אוסיף: הדודה... היא דודה. גם בגיל היא מעליך, ומבחינתה היא תמיד תהא מעליך.
אז נשארה לנו הקושיה: איך מעמרם - שנשא דודתו (שהיא המשפיעה יותר ממנו) נולד משה רבנו ע"ה שהוא גואל ישראל, שהתורה נתנה על ידו? זה איפכא מסתברא, וצריך להבין!
אז כן **מבאר המאור ושמש דבר מדהים:** "בהשתלשלות העולמות המשפיע גדול יותר מהמקבל. אומנם בסדר לימוד התורה אינו כן, שלפעמים התלמיד גדול יותר מהרב, וזה תכלית הלימוד - להקטין את עצמו וללמוד מכל אדם - גם מן הקטנים ממנו. כמאמר הכתוב (תהילים קיט, צט) "מכל מלמדי השכלתי".
על כן רמז לנו עמרם בזיווגו של דודתו, שהיא למעלה במדרגה ממנו, כדי שיצא מאיתם שורש התורה - על ידי משה רבנו עליו השלום - שיהיה סדר הלימוד גם כן כך, שלא יבוש הגדול לקבל מן הקטן ממנו. וקל להבין. שנזכה!!!

מי שבידך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

- לרפואת שולה בת לולוה אברהם
- להצלחת חגי בן יחיא קומימי
- להצלחת לוריא ואוריה בני אליהו
- לרפואת עזריה בן שלום רז
- להצלחת יעקב בן שלום גמליאל

ארגון תפארת הצדקה פ"ת בראשות הרב אורי עומסי שליט"א מגיש בפניכם תיעוד מ"שבת חיזוק והתעלות" היסטורית, שנערכה בכפר אברהם - פתח תקוה בהשתתפות מרן הגאון רבינו **יצחק רצאבי** שליט"א - פוסק עדת תימן, בשבת קודש פרשת שמות התשפ"ב

עם יו"ר פעולת צדיק הרב ניר טייירי

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

מלאכת זורע

א. **סחיטה על גבי מאכל:**
מותר לסחוט אפילו זיתים וענבים על גבי אוכל - לצורך האוכל: כגון ליתן בו טעם וכדומה. או כאשר סוחט שלא לצורך האוכל, והמשקה הנסחט נבלע או מתערב באוכל. וכל זה דווקא כאשר רוב המשקה נסחט לצורך האוכל כנ"ל או שרובו נבלע באוכל. וזה מותר גם אם רוצה לאכול את המאכל לאחר זמן, והוא סוחט את הפרי כולו (בנין משה ח"ב פ"י סע' ז'-ח').

ב. **לסחוט לתוך משקה או כלי ריק:**
אסור לסחוט לכלי שאין בו אוכל, אף אם דעתו ליתן אותו אח"כ לתוך אוכל.
וכן אסור לסחוט לתוך כלי שיש בו משקה (שם סע' ז').

ערב שבת קודש

א. **שנים מקרא:**
חייב כל אדם לקרות לעצמו בכל שבוע, פרשת אותו השבוע, שנים מקרא ואחד תרגום, מלבד מה שקוראים אותה בשבת בציבור.

ואין לקרות אלא כל פסוק שמו"ת [שנים מקרא ואחד תרגום] לבדו. כגון "וידבר י"י אל משה לאמר" וחוזר שוב מקרא "וידבר" וגו' ואח"כ תרגום פעם אחת "ומליל י"י עם משה למימר". וכן על זה הדרך עד סוף הפרשה. וכשגומר, יחזור אחרי התרגום את הפסוק האחרון מקרא, כדי לסיים בתורה, וכן הוא מנהגינו (שע"ה ח"ב סי' נ"ד סע' י"ב).

ב. **זמן הקריאה:**
יכול לקרות את הפרשה שמו"ת מיום ראשון ואילך, כיון שכבר התחילו הציבור בפרשה זו בשבת במנחה, אבל מצוה מן המובחר לקרותה בערב שבת, אחרי תפילת שחרית. ומי שהוא דחוק ואין לו זמן לקרותה אלא אחר תפילת מנחה של שבת הקודמת, יכול לקרותה אז (שם, ובהע' ל"ב ומפי מו"ר, עול"י ח"ג סוף סי' צ"ד ד"ה עכ"פ).

הלכות שמירת הלשון

תראה, ר' סעדיה, אני לא חושב שכדאי לך לבחור בו כשותף...

שלום עליך ר' יצחק, מה שלומך?

השבח לאל, ר' סעדיה, שמעתי שאתה מחפש שותף לעסק, נכון?

אכן כן. בדיוק רציתי לשאול אותך אם אתה מכיר את אהרון החנווני. אתה חושב שהוא יכול להיות שותף טוב?

תודה רבה לך ר' יצחק, אקח זאת לתשומת לבי.

שמעתי מקרים ומהם עולה כי איש זה אינו נאמן ועלול לרמות אותך.

"...אך נראה לי שצריך שידוע למי ששואל מאיתו עליו שרוצה לעשות שידוך עמו או כל עניני השתתפות וכנ"ל, ובזה לא יהיה עליו שום חשש איסור. לא מפני שאלתו, שהוא אין מתכוון לגנותו רק לטובת עצמו (אך יזהר שלא יאמין את תשובתו בהחלטה מפני קבלת לשון הרע, רק דרך חשש בעלמא לשמור את עצמו)... כי אף אם יספר עליו חברו את עוצם גנותו אין הוא עושה בזה איסור גם כן, כיון שגם הוא אינו מתכוון בתשובתו לספר גנותו של חברו רק הוא אומר האמת בכדי להיטיב עם זה השואל מאתו עצה בענין זה... דזה מותר מן הדין..." (חפץ חיים, הלכות לשון הרע, כלל ד', סעי' י"א)

מאת ר' לודיא צנחני הי"ו

שאלת השבת:

חידת השבת:

חידודון השבת:

בסעודת שבת, התענג יחיא על המרק של אמו הבשלנית - עונג שבת אמיתי!
הביא צנימים והחל מפורר אותם וסועד את לבו.
מה אתם אומרים, הוא עשה כדין?
א. אסור משום טוחן.
ב. אין טוחן אחר טוחן.
ג. יש כלל: כדי סעודתו ולאלתר - מותר.
ד. אם הוא פחות מגיל מצוות, אין צריך למחות בידו.

בימות החול אני אסור מדרבנן, ובשבת קודש אני אסור מהתורה.
מי אני?
[רמז: שליח לקץ הייסורים של עורך המשניות]

היכן בשי"ס מצינו שני אחים שנקראו בחיי חיותם באותו השם?
[רמז: יש אמורא בגמרא הקורא כך לרבו]

אבנר גלבוע היה סוכן ביטוח מצליח ומוכשר. לגלגל ההצלחה היה צמוד אליו, ועסקי הביטוח שלו חבקו כמעט את הכל. החל ממכוניות, משאיות, חנויות, מפעלים ובתי מסחר. שמו הטוב הלך לפניו ועשה עבורו עבודה טובה. הפלאפון שלו לא חדל לצלצל החל מ- 6:00 בבוקר וכלה בשעות הקטנות של הלילה. משרד "גלבוע ביטוחים" העסיק 25 עובדים ומזכירות, ואבנר כמובן היה הרוח החיה בו. עד כאן הצד המקצועי. בנוסף לעיסוקיו כסוכן ביטוח רב זרועות, אבנר היה נשוי למרגלית ולהם ארבעה ילדים: משה הבכור בן התשע, ומתחתיו שלוש אחיות קטנות. למותר לציין, שלוח הזמנים הצפוף של מר גלבוע לא בדיקו הלאם את הצרכים הבסיסיים של חינוך ילדיו.. תשומת לב, הו... תשומת לב.

ערב אחד בשעה 8:30 הגיע אבנר הביתה, תשוש למדי, קצר-רוח ודי זועף על התנהלותה של עסקת ביטוח שעמדה בפני פיצוץ. משה שלו עמד על כסא במטבח, וחייך לעבר אביו כשהוא מסנן מפיו שאלת מחץ: "אבא שלי ברוך הבא... אני שמח שבאת מוקדם, אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה". "כן משה..". "תגיד לי אבא כמה אתה מרוויח לשעת עבודה?" דמו של גלבוע קפא בעורקיו. החצוף הזה, בנו בכורו, עוד לא עומד על דעתו וכבר מתחיל לפשפש בכיסי אביו. תוך

שניות ספורות הורד משה מן הכסא ונגרר אחר כבוד לכוון מיטתו תוך השמעת צעקות גדולות ומרות. "חצוף שכמותך!!!"

שאג עליו אביו. חצי שעה אחר כך, לאחר שמר גלבוע המאושש סעד את לבו, הוא נזכר בתקרית המביכה והרהר "משה בני, הוא לא ילד חצוף. הוא דווקא עדין נפש. אם הוא שואל שאלה כזו, יש דברים בגו". אבנר ניגש אל מיטת בנו העצוב, ליטף את פניו, ואמר לו "משה אני מרוויח לשעת יעוץ עסקית לפחות 20 דולר לשעה". עיניו של הבן אורו. "יופי אבא, אז תן לי בבקשה 10 דולר..". מפלס הזעם של אבנר גלבוע שוב איים להטביע אותו. מה קורה למוישה'ה שלו, בתחילה הוא מתחקר, אחר כך הוא כבר מתחיל לדרוש?!

"משה, אתה מגזים. השאלה שלך הראשונה הייתה חצופה, והבקשה הנוכחית שלך עוד יותר גרועה! אני לא מחסיר ממך דבר - לא בגד, לא ממתק ולא אופניים. לבקש ממני 10 דולר זה פשוט חוסר דרך ארץ".

לאחר נזיפה זו, שוב פנה האב המאוכזב לכסאו שבסלון ונשען עליו עמוקות, תוך עצימת עיניים מהורהרות "הילד שלי משונה היום, מאד משונה..". דקה אחר כך הוא חזר לבנו סקרן ושואל. "בסדר משה, אני מוכן לתת לך 10 דולר. אבל מה תעשה איתם, עסקים?". משה בן התשע, חייך חיוך בלי כמה שיניים קדמיות, אבל חיוך מלא אושר ולחש לאביו תוך ניגוב דמעותיו "אבא תבין, יש לי 10 דולר שקיבלתי דמי חנוכה מסבתא רוחמה, עכשיו אתה נותן לי 10 דולר, ויהיו לי 20 דולר. את הכסף הזה אני אתן לך ואז אקנה ממך שעת עבודה.. אבל זה בתנאי שתעבוד אצלי - רק אצלי. בלי פלאפונים, בלי לרוץ לאף מקום.

אני קונה, אבא, את השעה שלך ב- 20 דולר, אבל אתה רק שלי בשעה הזו! עשינו עסק אבא?". אבנר חשב שהוא מתעלף, הבן החביב שלו נותן לו שיעור מוסר פולח לבבות, ועוד מוכן לשלם על כך!

"וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצָר רֹחַ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה" (ו, ט)

משה נשלח אל בני ישראל על ידי

הקב"ה על מנת לגאול אותם ממצרים, ולעודדם ולחזקם. אך בני ישראל לא שמעו אל משה ואל דברי העידוד שלו, מכיון שהיו שקועים בקושי העבודה, ולא היה להם פנאי להפנים את דברי העידוד שלו. לפעמים גם אנו בחיי היום יום שלנו כמו אבנר, אשר מרוב עיסוקים ולחצים לא נתן מספיק תשומת לב לילדיו. כך גם אנו שוכחים לעצור לאחר יום עבודה ולתת תשומת לב לנשמה, ללכת לשיעור תורה כדי לרומם את עצמנו ולתת לנשמה כח לעוד יום חדש.

לכן אנו צריכים לשאוף שיהיה לנו בקהילה מרכז רוחני, שנוכל אחרי יום עבודה לבוא לשם ולהינות משיעור תורה! על מנת לחדש את הנשמה שלנו ולהתחבר לאבא שבשמים. וכמובן שעל ידי זה נזכה לחיים רגועים ושלווים.

מאת ר' נתן פיילר
אברך בכולל "פרי צדיק"

"וגם שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם ואזכור את בריתי"

מוסר
ואמונה
בפרשה

פירש בעל הנתיבות שלום שתוך כדי עבודת עמ"י במצרים, ליוותה אותם גם קליפת מצרים והיו משועבדים לה. ועניין שעבוד מצרים יש אותו גם בפרט - יהודי נמצא בגלות ביד יצה"ר, והוא משעבדו לגמרי! ומבאר הרב בשם הבעש"ט זיע"א: יהודי צריך לבקש על עצמו שלא ייתפס בגלות יצה"ר, היות והאדם בגלות ומשועבד אליו, אינו יכול אז להגיע לאהבת ה'. הדור האחרון דומה לזירת אגרוף. ולהבדיל מטהור לטמא, שם יש 13 סיבובים ובכל סיבוב נלחמים, ויש שופט שמפריד - ככה סיבוב ראשון, שני וכו'. ובסיבוב האחרון, הנקרא נוק-אאוט: נלחמים עד שאחד המתמודדים נופל - וזה מבלי שהשופט יפריד. זה משל אלנו בדיוק! בכל דור ודור יצה"ר נלחם - ה' הפריד, וכך בכל הדורות. ועכשיו, בדורות האחרונים, אנו מתמודדים מול כל כוחותיו וחילותיו, ולכאורה אין מי שמפריד - היינו יצה"ר משתמש בכל עוצמתו, ובעזה"י אנו צריכים להתמודד מול כוחותיו המתגברים יום-יום, אנחנו עם כפפות והוא עם כפפות - והחזק ינצח.

צריך לדעת שאין דרכו של יצר הרע להפיל את האדם מיד, אלא הוא קודם מחפשו בדברים הקטנים, מתחיל בעבירה קלה לכאורה ע"מ להתקבע בליבו של האדם. אחרי שהצליח להרגיל את האדם לעבירה רח"ל - וכבר נעשית אצלו כהיתר, אזי ממשיך הוא עד שאוטמו מכל זיק של רוחניות - וכך הוא משתלט על כל ליבו, רח"ל! וכמאמר חז"ל: **כך אומנותו של יצה"ר, היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד [שבת קה:]**.

"..אשר מצרים מעבידים.."

יש כאן מוסר גדול וחזק לחיים! הרי שיעבוד מצרים בעם ישראל היה קשה מאוד!, אבל נשים לב שהכול התחיל בפה-רך. לכן, מוטל עלינו לעשות סייג דווקא בדברים הקטנים, כי אם מתחיל יצה"ר להיכנס, אזי אבוי - הוא עוד ישתלט על כל מהותנו, וזה שכתוב "ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ועבודה קשה".

ולכן, אם נניח את המשמר, וניתן יד ורגל לשליטת יצה"ר עלינו - לבסוף הוא ינצח במערכה נגדנו. ואין לנו לתת לו פתח, אפי' הכי קטן! וכמו שהטור וכן מרן שו"ע מתחילים את הסימן הראשון באו"ח: "יתגבר כארי לעבודת בוראו זהו כלל גדול בעבודתו יתברך". כך נחיה שאננים ובטוחים עליו יתברך.

וכן נעסוק בתורה ככל יכולתנו, כמאמרם ז"ל: "בראתי יצה"ר - בראתי לו תורה תבלין". וה' הטוב יצליח בעדנו, ושבע פעמים יפול צדיק וקם, ועוד לא ננעלו שערי תשובה.

שבת שלום!

החלמה או המחלה - חלק ב

במאמר הקודם הסברנו אודות המציאות ההפוכה המתקיימת כמובן גם במישור הרפואי. הבאנו מקרה לדוגמא, שמגיע אדם עם פריחה עורית לרופא וזה נתן לו תרופה ו/או משחה כימית, אשר מטרתן למוטט את תאי החיסון הפעילים יחד עם כל החיידקים אשר בדמו בכלל ובאזור הפריחה העורית בפרט.

רגע רגע אדוני הרופא מה גרם לפריחה? אם נבין את הסיבה יתכן ולא נצטרך תרופת הרגעה, שלא רק שאין בכוחה לפתור את הבעיה, אלא עם הזמן היא אף מביאה להחמרתה. במאמר הקודם כתבנו סיבות אפשריות לפריחה והבאנו את הכלל: כל העלמה של סממנים ללא הסרת הסיבה למחלה הינה זמנית בהחלט, ואם נעשית ע"י אמצעים לא טבעיים, כלומר תרופות כימיות, יכולת הגוף לסלק את החולי תיחלש והמחלה תעמיק ותתחזק. בנוסף, הרגעתו את הציבור שאין מה לדאוג כי החיסון שלנו לא פראייר. אם כן, טיפול זה יגרום אמנם להשקטה זמנית, אולם ברגע שהחיסון יתאושש, ינסה לדחוף שוב את הרעילות אל החוץ, אך גם הרופא הכימי לא פראייר והוא לרוב ימשיך בשלו, עפ"י אמונתו.

במידה והטיפול הכימי יחזור על עצמו שוב ושוב בעקביות, החיסון יותש והמחלה תעבור בנקל ממחלקת המחלות האקוטיות (חריפות וקצרות הטווח), אשר לרוב קלות מאד לטיפול, למחלקת המחלות הכרוניות (קבועות וארוכות הטווח), שהטיפול בהן נמשך זמן רב יותר. במידה ולא יתרחש השינוי המיוחל מצד המטופל והמתקפה הכימית תמשיך, המחלה תעמיק עוד ותעבור אל מחלקת המחלות הניווניות, שבכללן גידולים סרטניים ר"ל. הטיפול הכימי הינו שקט ומסוגל לזעזע את עולמם של שונאינו בדממת אלחוט, שבמהלכה המטופל חש הקלה מדומה לסירוגין ומבלי משים, מתחת לפני השטח, הכוח הטבעי שלו מאט את הקצב וכוח מחלתו צובר תאוצה. גם ברפואה המשלימה התחזית לא בהכרח תהיה אופטימית. אם ילך למדקר הסיני או לפיזיותרפיסט אלו עשויים להזיז את דמו ואת גופו אך לא את מחלתו, וכן אם ילך לנטורופת (מטפל ע"י תוספי תזונה) או להומיאופת (מטפל במשרות מימיות ששרו בהם מיני חומרים), עד שלא תתברר סיבת מחלתו ויוסרו כל האמצעים המחמירים את בעייתו, המחלה תמשיך להתפתח. וזאת יש לידע, כי לעיתים קרובות מאד החמרתה והטבתה תהיה בידי המטופל עצמו.

מקרה מהמרפאה

הגיע למרפאתי המטופל ע', נרקומן לשעבר, שעבר גמילה ונגמל לחלוטין מהחומר הממית. לאחר מספר חודשי גמילה התחילו דלקות עיניים חמורות. הרופא בדק והחליט שיש להפסיק התהליך הדלקתי מיד. החל לטפל בטיפות אנטיביוטיות לעיניים אך לא הייתה הטבה במצב. הוסיף סוג מסוים של טיפות ועדיין ההקלה מינורית וזמנית. ברגע שמפסיק הטיפות הדלקות מתגברות. החל טיפול אנטיביוטי בשימוש פנימי והוסיף סוג מסוים של טיפות. בכל פעם שהפסיק הטיפול האנטיביוטי, החיסון התאושש והגיב בדלקת חריפה, אלא שמפעם לפעם הדלקת הייתה חריפה יותר עד כדי שעיניו כבר בלטו החוצה, לדבריו, מעוצמת הלחץ הדלקתי וראייתו הלכה והתדרדרה. כעבור תקופה "טיפולית" קצרה יחסית אך מאסיבית, הוא איבד את ראייתו בעין שמאל אשר התנוונה לחלוטין מהמתקפה האלימה שעברה. בעין ימין הראייה התדרדרה עד ל-3% בלבד והדלקות עדיין המשיכו להופיע בשתי העיניים במקביל "והיית משיגע ממראה עיניך אשר תראה.. אשר לא תוכל להרפא.." (דברים כח, לד-לה), השם יצילנו. הרופא אמר לו שחבל שימשיך לסבול ומציע לעקור את עין שמאל ולהשתיל עין מזכוכית, אך מניסיונו, במקרים כמו שלו מאבדים את הראייה גם בעין שעדיין מתפקדת לאחר פרוצדורה כזו. במצב זה הגיע המטופל ע' למרפאתי, עם ליווי כמובן.

לאחר תשאול ותחקור המקרה והבדיקות המקובלות במרפאתי, כגון מישוש הדופק, התבוננות בלשון, בחזות, בעיניים וכו', דבר ראשון שהסברתי וייעצתי הוא לגשת לרופא המטפל ולבקש ממנו באסרטיביות להפסיק את המתקפה הכימית וכך עשה. רק אז יכולתי להתחיל בסייעתא דשמיא ליישם את מלאכת הרפואות במקרה דידן. במאמר הבא נמשיך לפרט אודות המקרה, כדאי לעקוב.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי מרפאת רפאנא 052-2220918

המדור לרפואות כלל עמ"י ולע"נ של מורי אבי שלמה בן אסתר ז"ל

החסול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אחוין

הבן יקיר לי

כבוד להורים - המשך

בתום חודש זה, כונסה המשפחה לסעודת ראש חודש חגיגת, שבמהלכה פנה האב לבני ביתו ואמר בהתרגשות: "אבא ואמא חוגגים כעת יום הולדת של חודש".

הילדים הביטו באביהם בהפתעה, אך ברק של הבנה נראה בעיניהם.. והאב המשיך: "החלטנו לחזור בתשובה ולשנות את ביתנו כדי שהוא יהיה לבית יהודי אמיתי, המבוסס על דרך-ארץ ויראת שמים. זוהי עבודה קשה, הדורשת כוחות גוף ונפש, אך אין ספק שזוהי הדרך הנכונה, ולמרות הקשיים נתגבר עליה. אנחנו מבקשים מכם, ילדינו האהובים, להצטרף אלינו, כדי שהתמונה תהיה מושלמת. יחד נעבוד את הבורא באמת! בעוד חודש ימים נתכנס שוב לסעודת ראש חודש חגיגת, ונשתף זה את זה בהתקדמותנו".

הילדים, שנוכחו לראות בטובה שבביא בכנפיו השינוי של הוריהם, קיבלו את דברי אביהם בשמחה, וכל כוחותיהם הצעירים ומרצם הבלתי נדלה נרתמו למשימה.

כבר באותו ערב ניצת הניצוץ הראשון לשיפור בכיבוד ההורים: "תודה אבא", אמר רמי, "עכשיו נעים יותר בבית שלנו".

בבית משפחת לוי התגלתה תופעה לא מוכרת ואף מפחידה. הילדים החלו לנהוג כלפי ההורים בחוסר דרך ארץ קיצוני: "אני לא פוחד ממך, ואני אעשה מה שאני רוצה", הטיח רמי, זאטוט בן חמש, כלפי אביו.

אדון לוי הזדעזע מהמצב, ובעוד הברזל חם, פנה אל רבו, לקבל הנחיות לשינוי המצב.

בניגוד למר לוי, הרב דווקא לא הופתע. כדי לכוון את השואל אל מקור הבעיה, הוא הורה למר לוי לבחון את עצמו ואת התנהגותו, להעריך את יחסו לבני ביתו, את סגנון דיבורו ואת לבושו.

משעשה זאת, נאלץ אדון לוי להודות כי אכן, יש לו הרבה מה לשפר בתחומים אלו.

בשיחה שקיים עם רעייתו - שותפתו לחיים, החליטו השניים לפעול בעקביות לשיפור המצב ולהפוך את ביתם מן הקצה אל הקצה.

חודש ימים עבדו ההורים על השינוי העצמי שלהם - כבוד והערכה הדדית, לבוש הולם גם בתוך הבית, צניעות, דיבור הגון - הכולל שפה נקייה והימנעות מוחלטת מלשון הרע, חסד ונתינה בתוך המשפחה ובסביבה הקרובה ועוד.

קהילת אחוות אחים מאחלת לידידנו היקר, הרב שחר אבוטבול שליט"א
 שפע ברכה והצלחה לרגל שמחת בר-המצוה של בנו אורי
 לבנו אורי נאחז - תלמיד אלוף במלחמת התורה והיראה עם גיבורות טובות ובכל אשר תפנה תצליח ותרויח

השתתפו בשמחה זו גם מוקירי הקהילה ותומכיה
 הרה"ג אשר זגדון - מקים עולה של תורה בעיר חריש
 ידידנו היקרים ראשונים לכל דבר שבקדושה
 ראש העיר - מר יצחק קשת
 ראש מחלקת דת - מר רמי יצחק
 חבר מועצת העיר מטעם ש"ס - ר' שלמה פרץ
 יהי רצון שיחדיו באחוות אחים אמיתית נזכה
 להרים קרנה של תורה בעיר חריש!

נשיא הקהילה הרה"ג
 יצחק רצאבי שליט"א

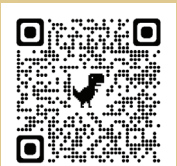

ראש הכולל הרה"ג
 משה רצאבי שליט"א

כולל "פרי צדיק" קורא לך!

בסיעתא דשמיא לפני מס' חודשים זכינו לפתוח בעירנו
 כולל לאברכים מצויינים אשר פועל על מנת להכשיר מורי הוראה בישראל
 ובדגש על מסורת אבותינו ק"ק תימן.
 זכינו, והצלחת הכולל היתה מעל המשוער
 ובימים אלו ממש רבים האברכים המתדפקים על דלתות הכולל
 בבקשה להימנות על יושביו.
 אך דא עקא: "אם אין קמח - אין תורה"
 על כן, בואו לעזרת ה' בגיבורים וקחו חלק בהחזקת האברכים
 וזכות זו תעמוד לכם ולבני משפחתכם עד עולם!

**הזכות
 כולה שלך!**

"עין חיים
 היא
 למחזיקים
 בה..."

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020
 להוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10) סניף 954
 מס' חשבון 7152226
 להעברה בכיט: 054-6812981

קישור לאתר יד-מהרי"ץ
 ובו שיעורים בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן, מוסר ופרשת שבוע
 מפי ראש הכולל משה רצאבי שליט"א
 כעת ניתן להצטרף ללימוד עם אברכי הכולל "פרי צדיק"
<http://maharitz.co.il/?CategoryID=497>

